

du sammanfattar allt på en minut
jag skriver i min dagbok, det här var inget vackert slut
du målar upp en bild, jag är ett svin
försöker vara konstruktiv, men dränker mig i självförakt och vin

apor drar fram längs med gatan, svettiga lakan, ge mig respit
murarna växer om natten,
sprit eller vatten?
resten är skit

orkar jag igen?
vill du bli min vän igen?
åh, igen

ditt sista ord dominerar
sanning genererar
kan jag få gå?
vägen som leder mot graven krattas av slaven
går snart att nå

orkar jag igen?
vill du bli min vän igen?
åh, igen

orkar jag ingen?
vill du bli min vän igen?
åh, ingen, åh igen

på flykt från mina ouppnådda drömmar
kan ingen greppa mina tömmar
jag skenar utan riktning utan mål

bland poppluggar på långgator, förväntningar
där alla önskningar blir rökringar
jag föds och dör på nytt varenda kväll

och jag som alltid flytt från det jag har
vill vakna upp en dag och stanna kvar

jag har avskrivit så många ambitioner
i staden bland miljoner
har aldrig riktigt fullföljt någonting

men jag har tröttnat på mitt ansikte i gruset
jag är så trött på järntorgsruset
har tröttnat på att alltid va min sämsta vän

och jag har tröttnat på att aldrig hitta hem
fastän jag älskar hur vi dör, jag älskar hur vi dör för kärleken

står kvar när dom jag kände lämnat bort sin plats till någon ny i kön
en bar där diskussionen hunnit bytas flera gånger än jag minns

har alltid tänkt att livet är nått annat
och kanske därför aldrig
har blivit rädd så fort nånting har bränts

bland poppluggar på långgator, förväntningar
där mina önskningar blev rökringar
jag kommer säkert födas där igen

jag somnar och förtränger det som var
och drömmer om att tro, jag drömmer om att tro på det jag har

står kvar när dom jag kände lämnat bort sin plats till någon ny i kön
en bar där diskussionen hunnit bytas flera gånger än jag minns

jag vill inte leta mer
allt jag gör tar mig längre ner
fast jag vet det som ingen ser
blir jag trygg om jag överger den jag var?

du verkar inte vara möjlig att tvätta bort
jag är en sjuktransport som aldrig tar slut
mitt golv är så hårt och ansiktet fullt utav stickor
som tvättats i lut
vi får se om mitt liv ännu räknas när detta är slut

gångavstånd, det är gångavstånd
mot en bleksvart fond
blir en blomma en dröm

ta mig bort från min egen sort
min stubin är kort
jag vill ha ditt beröm

mildaste vintern på etthundra år
sa dom på radion igår
men dom måste ha pratat om vädret
för min har nog aldrig varit så svår

du verkar inte vara möjlig att tvätta bort
jag är en sjuktransport som aldrig tar slut
mitt golv är så hårt och ansiktet fullt utav stickor
som tvättats i lut
vi får se om mitt liv ännu räknas när detta är slut

genomslag ger mig obehag
jag vill stifta en lag
som gör smutskastning fel

utanförskap, nya ord bara prat
ge mig nytt ledarskap
en idé som är hel

mildaste vintern på etthundra år
sa dom på radion igår
men dom måste ha pratat om vädret
för min har nog aldrig varit så svår

du verkar inte vara möjlig att tvätta bort
jag är en sjuktransport som aldrig tar slut
mitt golv är så hårt
och ansiktet fult utav stickor som tvätts i lut
vi får se om mitt liv ännu räknas när detta tar slut

.....

solen skiner

bredvid står jag

solen skiner

bredvid står jag

i skuggan blir man

ganska vag

solen skiner

bredvid står jag

solen skiner, skiner

bredvid står jag

finns det någon mer?

finns det någon av mitt slag?

solen skiner

bredvid står jag

solen skiner, skiner, skiner

bredvid står jag

borde ge mig själv en chans

börja om nån annanstans

här är jag

igen

till de som aldrig hann säga, hej då!

tomas persson carlberg

hur är livet där på andra sidan havet?

Göteborg är fullt av regn och rusk och höst

lyckas du värja dig för kraven?

vad hände med den klumpen som satt kilad i ditt bröst?

har du försonats med demonen?

har känslorna du skrev om blivit enklare att nå?

betalt tillbaka alla lånen?

har livet blivit lättare att leva och förstå?

minns du när inga toner passade vår vänskap, vår musik?

minns du när vardagen stod utanför?

ett piller, en klinik

hjälp mig att leta en evighet

hjälp mig benämna det som ingen annan vet

låt allt få lov att bli fel på nytt

häng av dig det som har kostat mest men ingenting betytt

här står jag fastnaglad i stormen

har svårt att formulera mig om mörkret runt omkring

min melodi har tappat formen

försöker känna efter men jag hittar ingenting

minns du när inga toner passade vår vänskap, vår musik?

minns du när vardagen stod utanför?

ett piller, en klinik

hjälp mig att leta en evighet
hjälp mig benämna det som ingen annan vet
låt allt få lov att bli fel på nytt
hänga av dig det som har kostat mest men ingenting betytt

den enhet som en gång var vi
befriad från gränser en osund kemi
men sprickan blev avstånd blev hav
ta på dig en flytväst nu hoppar vi av

hjälp mig att leta en evighet
hjälp mig benämna det som ingen annan vet
låt allt få lov att bli fel på nytt
hänga av dig det som har kostat mest men ingenting betytt

det som ingenting betytt
det som ingenting betytt
det som aldrig nått betytt
det som aldrig nått betytt